

„Már oly régóta veletek vagyok, és nem ismeresz engem, Fülöp?”

Jézus kijelentései az emberi felfogóképesség, az emberi értelem határain túlra mutatnak. „...én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem.” Képzeljük el, hogy földi körülmények között, a tér és az idő négy dimenziójában gondolkozva, valaki azt mondja: aki Pistát látja, az ugyanakkor látja Jóskát is, mert ők egyek, és Pistában van Jóska, és Jóskában van Pista. Erre a legtöbben azt mondanánk: „Barátom, nagyon sajnálom! Amit állítasz, ellenemond a természet törvényeinek, a logika törvényeinek, mindennek. Elmeorvoshoz, pszichiáterhez kellene fordulnod. Jóska és Pista két különálló személy. Ők nem egyek, ők ketten vannak. Nagyon jó barátok, hasonló a világlátásuk, a hitük, és még sok mindenben egyeznek, de ők nem egy személy.” Látszik Jézus küszködése is, próbálja megértetni magát, de látja, mennyire nem sikerül. „Már oly régóta veletek vagyok és nem ismeresz engem, Fülöp? ... Ha másért nem, legalább a tetteimért higgyetek.”

Igen, a tettek. Ez súlyos, komoly érv. Lehet, hogy nem értem, nem tudom felfogni a Szentháromság titkát, de Jézus élete, tettei, példamutatása hitelesítik a szavait. Nagyon sok minden van a tapasztalható világban is, amit nem tudok, nem értek. Az atomszerkezettől a kozmikus világig a végtelen sok részletét. Elhiszem, hogy úgy van, ahogy a tudósok, szakemberek leírják, mert bízom bennük.

Mennyivel inkább bízom Jézusban, az Isten fiában, aki résnyire megnyitotta a Mennyek kapuját, hogy fogalmunk legyen Istenről. Biztos úgy van, ahogy ő lefesti. Bízom benne. Már régen elnyerte a bizalmamat. Bízhatok Jézusban, az Atyában és a Szentlélekben, a három személyű egy Istenben, és Fülöppel együtt mondhatom:

„Igen, régóta velem vagy, és még mindig nem ismerlek eléggé, Uram! Segíts, hogy jobban megismerjelek, és jobban tudjalak követni!”

Balogh Laci, Debrecen